

اشاره

ارزشیابی روش‌های پشتیبانی از تصمیم‌گیری فضایی گسترش سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی

(قسمت دوم)

دکتر مهدی مدیری

عضو هیأت علمی دانشکده نقشه‌برداری

mmodiri@ut.ac.ir

چکیده

تصمیم‌گیری، مهمترین چالش مقابله کارشناسان و متخصصان در حل مسائل حوزه‌های گستردۀ برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای است. مسائل تصمیم‌گیری چند معیاره، معمولاً شامل مجموعه‌ای از موقعیت‌های مکانی است که باید براساس چندین معیار مختلف ارزیابی شوند. رویکرد گروهی، تصمیم‌گیری را به عنوان یک فرآیند تکاملی می‌نگرد که با استفاده از بحث، استدلال و اجماع نظر از یک گفت و گوی به شرح پرسش می‌پردازد. منطق بررسی این است که در یک محیط پشتیبانی تصمیم‌گیری گروهی انجام گیرد و به منظور پشتیبانی مؤثر مشارکت گروهی در تصمیم‌گیری، ابزار تحلیل و همکاری بایستی با هم تلفیق و یکپارچه شود. در ارتباط با اهمیت و نقش تصمیم‌گیری، روش‌ها و شیوه‌های مختلفی تاکنون برای پشتیبانی از تصمیم‌گیری مطرح و همواره کارآیی و اثر بخشی آنها مورد توجه می‌باشد. پردازانش‌ها و تجزیه و تحلیل‌های تصمیم‌گیری چند معیاره در GIS را می‌توان به منزله فرآیندی که داده‌های مکانی و مقادیر ارزیابی‌ها را با هم ترکیب کند، در نظر گرفت. واژه‌های کلیدی: طراحی محیط تصمیم‌گیری، نیازمندی‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری تصمیم‌گیری، روش‌های کمکی تصمیم‌گیری و تکنیک‌های پشتیبانی.

مقدمه

در برنامه‌ریزی جهت رسیدن به شرایط مطلوب، بایستی جوانب و شرایط مختلفی را ارزیابی کرد تا بتوان به تصمیم‌گیری مناسب رسید. مسائل متنوع و گستردۀ جهان امروز و پیچیدگی آنها، شرایط تصمیم‌گیری را سخت و دشوار ساخته است. با پیشرفت فناوری‌های نوین، استفاده از روش‌های جدید در برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای امری ضروری و غیر قابل اجتناب می‌باشد (Stewart, 2004).

شناخت تصمیم‌گیری گروهی فضایی (در برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای) مستلزم معرفی یک چارچوب کلی است. این چارچوب به طرح روش سیستماتیک و اصولی اجرای یک تحلیل وظیفه‌ای به عنوان مبنای ارزیابی مورد نیاز کاربر، جهت برپاسازی رویکردهای تصمیم‌گیری از نظر حل مسئله و تحلیل فرآیندهای تصمیم‌گیری جمعی کمک می‌کند.

نیازمندی‌های سامانه‌های پشتیبانی رایانه‌ای تصمیم‌گیری گروهی فضایی بستگی به جنبه‌های مختلف به عنوان مبنای ارزیابی جامع نیاز دارد. در میان جنبه‌های مهمتر از این نیازها برای پشتیبانی تصمیم‌گیری

در ک و شناخت اعضای شرکت کننده مانند خبره یا نوآموز و ترتیب کارگروهی همچون ملاقات رو در رو، کنفرانس از راه دور، کارگروهی در مکان و زمان متفاوت است.

در هر حال، به اندازه کافی کارها و وظایف مشترک وجود دارد که بنحوی ابزارهای رایانه‌ای پشتیبانی تصمیم را می‌توان عرضه نمود تا بخشی از شرکت کننده‌گان را در فعالیتهای مختلف فازی در راهبردهای تصمیم‌گیری در زمینه مکانی مختلف کنفرانس و ملاقات پشتیبانی نماید. جلسات شرکت کننده‌گان می‌تواند به همکاری در زمینه طراحی و ساخت انواع جایگزین جغرافیایی یا تشریک ابزارهای تعاملی نقش برداری در شبکه‌ای برای ناحیه محلی بیانجامد (Faber, 1996).

ارزیابی طراحی گروهی جایگزین (آترناتیوها) را می‌توان تا تکنیک‌های متعدد ارزیابی ضوابط که با ابزارهای رأی‌گیری تقویت شده‌اند، پیاده و اجرا نمود (Malczewski, 2008).

نتایج ارزیابی را می‌توان بر روی نقشه‌های ویژه که توانایی نمایش جغرافیایی راه حل‌های اجتماعی دارند، تجسم بخشد (Jankowski and Stasik, 2001).

نیازمندی‌های طراحی

بر مبنای تووانایی علمی شرکت کننده‌گان در تصمیم‌گیری (در استفاده از ابزارهای پشتیبانی تصمیم‌گیری فضایی دارای گسترهای از خبره تا نوآموز است) و مکان ملاقات (همانطور که شرکت کننده‌گان از نظر مکان و زمان تفاوت دارند)، نیازمندی‌های طراحی ذیل در میان آنها مشترک است:

۱- یک سامانه پشتیبانی تصمیم‌گیری فضایی برای کارهای گروهی باید راهنمای تصمیم را به صورت نمودار و دستورالعمل به کاربران ارائه کند.

۲- سامانه ناید محدود کننده باشد، به کاربران اجازه دهد تا ابزارها و روش‌ها را در هر ترتیبی انتخاب کنند.

۳- سامانه باید در قلمرو مسائل تصمیم‌گیری فضایی جامع باشد و در نتیجه تعدادی ابزارهای اکتشافی فضایی (فاسله) تصمیم و تکنیک‌های ارزیابی را ارائه کند.

۴- رابطه کاربر باید پردازشگر و نیز داده‌گرا باشد تا بطور یکسان دسترسی آسان برای تکنیک‌های حل کار و نیز نقشه و ابزارهای ایجاد تجسم داده‌ها را فراهم کند (Aerts and Stewarts, 2005).

۵- سامانه باید تووانایی پشتیبانی همایش‌های سریع و آسان را داشته باشد و در نتیجه امکان مبادله اطلاعات را جهت ادامه در بین خود اعضای گروه و تسهیل کننده فراهم آورد. سامانه همچنین باید کارگروهی از نظر توزیع زمانی و فاصله‌ای با سهولت مبادله اطلاعات، عرضه الکترونیکی انتخاب راه حل و رأی‌گیری از طریق اینترنت پشتیبانی به عمل آورد.

۶- قابلیت عملکردی سامانه باید قابلیت ارزیابی ضوابط معمولی محدود، آنالیز حساسیت، نقشه‌های تخصصی برای پشتیبانی چگونگی اولویت‌ها و مقایسه عملکرد جایگزین، رأی‌گیری و ابزارهای ایجاد هماهنگی و اتفاق نظر را در برگیرد.

۷- سامانه باید قابلیت عملکردی لازم را جهت پشتیبانی نیازهای کاربردی پیشفرته، بدون اختلال در مسیر نوآموزی که نیاز به رابطه راهنمای کاربر دارد، فراهم آورد.

در سه زیر بخش موضوعات محوری ارائه می‌گردد:

الف- مکان مختلف همایش یا گردهمایی به عنوان «محیط تصمیم‌گیری»

ب- پیکربندی‌های سخت‌افزاری معینی که شاید در محیط مربوطه، سودمندتر از سایر پیکربندی‌ها باشد.

پ- قابلیت عملکردی آرایه‌ی گسترهای از ابزارهای نرم‌افزاری و اساس روش‌های پشتیبانی تصمیم‌گیری آنها.

تصمیم‌گیری مشارکتی با پشتیبانی سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS) در ترتیبات گرددهمایی گوناگون چهار نوع ترتیبات گرددهمایی امکان‌پذیر است، هر یک از لحاظ زمان و مکان که تعامل انسان و

رايانه و بين رايانه و انسان را با محدوديت روپروري سازد يا به آن کمک می کند. چندين مزيت و معایب ترتيب جلسات مختلف را می توان تشریح نمود(جدول ۱).

جدول (۱): ترتيبات همايشي به عنوان تركيبی از زمان و مكان

زمان متفاوت	يك زمان	يك مكان
همایش، فیلم و ویدئو مزیت: - سهولت زمانبندی - پاسخ در هر زمانی - یادداشت برداری معایب: - جلسه بیشتر طول می کشد - حفظ و نگهداری در دراز مدت دشوار است.	همایش متعارف و معمولی مزیت: - اظهارت رودر رو - پاسخ آنی معایب: - زمانبندی دشوار است	
همایش توزیعی(نشستهای جداگانه) مزیت: - زمانبندی سهل و سریع - عدم نیاز به مسافرت - ارائه پاسخ در هر زمانی معایب: - محدودیت نمایش سه بعدی - شرکت کنندگان - دشواری تفسیر پروندهای جلسه، دشواری حفظ و نگهداری دینامیک جلسه	جلسه تله کنفرانس مزیت: - عدم نیاز به مسافرت - پاسخ آنی معایب: - جلسه رعایت ایکت، به جای اتیکت رو در رو)	مکان متفاوت

(Renn & Johnson, 2003)

نوع اول عادي ترين نوع ترتيب نشست (جلسه متعارف) گروهي را پشتيباني می کند که در يك مكان و در يك زمان تشكيل می گردد که در آن کار گروهي را می توان در يك اتاق کنفرانس با يك رايانه يا چند رايانه که به شبکه متصل شده است، اجرا نمود.

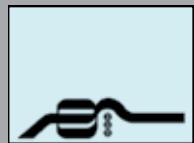
نوع دوم ترتيب نشست (جلسه فیلم و ویدئو) است که در يك مكان ولی در زمان متفاوتی تشكيل می گردد که در آن کار گروهي با پشتيباني شبکه منطبقاي رايانه اي با استفاده از موادی که بجا مانده، برگزار می شود.

نوع سوم ترتيب جلسه (جلسه کنفرانس رايانه اي، مانند جلسه تله کنفرانس) مستلزم مكانهاي متفاوت ولی در يك زمان است که در آن گروهي را می توان با استفاده ميز فعال (اوديو ويدئو) تشكيل داد که با شبکه وسيعي، خط تلفن اختصاصي با ارتباط ماهواره اي پشتيباني می گردد.

نوع چهارم ترتيب ملاقات (جلسه توزيعي) است که در مكانهاي مختلف و در زمانهاي مختلف تشكيل می گردد که در آن کار گروهي را با استفاده از پست الکترونيکي، شبکه اي با باند وسیع، که هر يك مشوق آن است می توان به بهترین نحوی با نيازمندیهای گوناگون پیکره بندی موردنی پشتيبانی قرار داد.

نیازمندی های سخت افزاری

پیکره بندی های گوناگونی را می توان برای پشتيبانی چهار نوع ترتيبات جلسه استفاده نمود. بطورکلی، سه پیکره بندی سخت افزاری رايانه اي امکان دارد (جدول ۳) و به ترتيب افزایش هزینه و افزایش قابلیت انعطاف فهرست بندی شده اند.

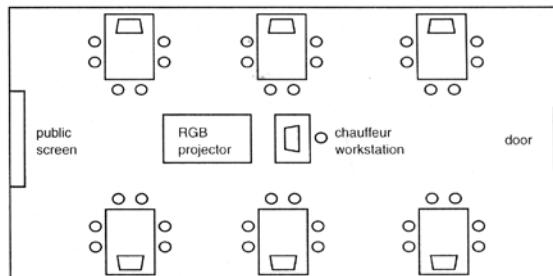

پیکر بندی ۱، یک کامپیوتر شخصی، محیط شبکه‌ای (مثل پایانه گنگ - پایانه‌ای که داده‌ها را دریافت و ارسال می‌کند و هیچ پردازشی در مورد آنها اعمال نمی‌کند).

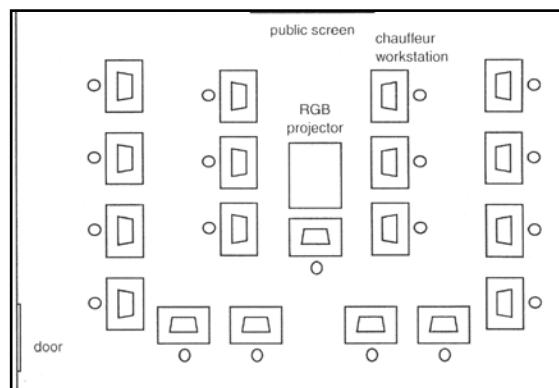
پیکر بندی ۲، دارای مجموعه‌ای از کامپیوترهای توزیعی است که به یک شبکه Low-band متصل است (Low-band در اینجا حاکی از قابلیت ارسال متن، سمعی و بصری است).

پیکر بندی ۳، دارای مجموعه‌ای از کامپیوتر است که به شبکه‌ای High-band (توانایی ارسال آنی ویدئویی) اتصال یافته است. همکاری برای هریک از ترتیبات جلسه‌ای را می‌توان مورد پشتیبانی قرار داد. همکاری در یک زمان و مکان^(۱) (جلسه رو در روی متعارف) را می‌توان با هریک از سه پیکر بندی ۱، ۲، ۳ پشتیبانی نمود. با این وجود، اگر قرار باشد که گروههای متعددی در جلسه باشد نیاز به یک سورور (خدمات رسان) شبکه‌ای است و در نتیجه پیکر بندی‌های ۲ و ۳ بهتر از پیکر بندی ۱ است.

(Bhargava and whinston, 1994)

نگاره ۱: فناوری رسانه‌ای، رو در رو، همکاری، اتاق تصمیم‌گیری را نشان می‌دهد

نگاره ۲: فناوری پیشرفته، رو در رو، همکاری، اتاق تصمیم را نشان می‌دهد
(David, 2007)

همکاری در یک مکان در زمانهای متفاوت^(۲) (جلسه فیلم و ویدئویی) را می‌توان با هر پیکر بندی رایانه‌ای پشتیبانی نمود. کلیه پیکر بندی‌ها تا زمانی که مکان یکی است می‌توانند بطور یکسانی سودمند باشند.

در این ترتیب، چون که زمان یک محدودیت آنچنان دشواری نیست بلکه یک عامل منعطفی است بنابراین شرکت کنندگان می‌توانند به یک کامپیوتر مرتبط شوند، کارشان را اجرا کنند و آنگاه نتایج فعالیت تصمیم‌گیری خود را ذخیره نمایند. همکاری مکانهای مختلف در یک زمان^(۳) (همایش‌های ویدئو کنفرانسی) را می‌توان با پیکربندی سخت‌افزاری ۲ و ۳ پشتیبانی نمود، لیکن مکان متقاضوت برای پیکربندی ۲ محدود به کنفرانس ویدئو ثابت و متحرك و شنیداری است. مشخصه این نوع همکاری را می‌توان بالاترین مصرف band width شبکه دانست؛ پیکربندی سخت‌افزاری ۳ مطلوب‌تر است چرا که تجربه‌ی تعاملی محیط تشکیل جلسه را در یک زمان و مکان پشتیبانی می‌کند. همکاری در مکان و زمان مختلف^(۴) (جلسه توزیعی) را می‌توان با پیکربندی ۲ و ۳ پشتیبانی نمود. از آنجا که این نوع تعامل مشارکتی شبیه یک جلسه نیست، لذا پیکربندی ۲ می‌تواند به اندازه‌ی پیکربندی ۳ مؤثر باشد.

جدول (۲): پشتیبانی ترتیبات جلسه با پیکربندی‌های رایانه‌ای

ترتیبات جلسه	پیکربندی ۱ کامپیوتراهای شخصی	پیکربندی ۲ شبکه Low-band	پیکربندی ۳ high-band
یک زمان و یک مکان	نسبتاً خوب	خوب	خوب
در یک مکان با زمانهای مختلف	خوب	خوب	خوب
در یک زمان با مکانهای مختلف	-	نسبتاً خوب	نسبتاً خوب
زمان و مکان مختلف	-	خوب	خوب

منبع: Zeiler, 1999

نیازمندی‌های نرم‌افزاری

در قسمت اول (نشریه شماره ۷۸ سپهر) بحث راهبردهای تصمیم‌گیری کلان و خرد شد که متشکل از فعالیتهای فازی است که در تصمیم‌گیری گروهی فضایی بکار می‌رود. هر یک از این فعالیتهای فازی را می‌توان با انواع روش‌ها و ابزارهای کمکی مشخص و پشتیبانی نمود.

روش‌ها و ابزارها با ترکیبی از مقالات سامانه‌های مدیریت پشتیبانی تصمیم، سامانه‌های فضایی پشتیبانی تصمیم، سامانه پشتیبانی گروهی و مقالات تازه در زمینه همکاری سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS) حاصل شده است. این روش‌ها و ابزارها در سه سطح قابلیت عملکردی طبقه‌بندی شده‌اند. برخی یا تمامی روش‌ها و ابزارهای کمکی تصمیم‌گیری می‌تواند به عنوان پتانسیلی برای فعالیت گروهی GIS سودمند باشد، لیکن البته این امر بستگی به وضعیت دارد.

روش‌ها و ابزارها به ترتیبی از پایهٔ تا پیشرفته فهرست بندی شده‌اند و بلوک سازنده هر یک از آنها آمده است. قابلیت‌های سطح ۱ احتمالاً بیشتر از همه بکار برده می‌شود و لذا در بسته‌های نرم‌افزاری به عنوان پشتیبانی پایه عرضه شده است، زیرا این بسته‌ها نیاز اصلی و پایه‌ای شناختی را برای کارکردن با اطلاعات برآورده می‌سازد. بر عکس، قابلیت‌ها در سطح ۲ تخصصی بوده و فقط در برخی از گروهها که نیاز به آنالیز داده‌ها دارند، استفاده می‌گردد.

قابلیت‌های سطح ۳ بسیار پیشرفته هستند و به هنگام استفاده از آنها به مراتب پیچیده‌تر از سطوح ۱ و ۲ می‌باشد. روی هم رفته روش‌ها و ابزارهای تصمیم‌گیری که به عنوان قابلیت‌های خوداتکا در گذشته ارائه شده‌اند، هم اکنون در یک روش یکپارچه و مجتمع برای بهبود استفاده کاربر با هم آورده شده است. (Jiang and Eastman, 2000)

افزون بر قابلیتهای مجتمع سازی باید این نکته را خاطر نشان ساخت که ترتیب گردهمایی می‌تواند تأثیر فوق العاده‌ای بر ماهیت و کاربرد قابلیت داشته باشد. بسیاری از قابلیت‌ها در اصل برای تعامل

مقابل و رو در رو برای فعالیت تصمیمی در یک زمان و در یک مکان تکوین یافته است. به هر حال، عدم توجه خاص این فرضیه‌ها به زمان و مکان می‌تواند نشانگر عدمهای بر سودمندی روش‌ها و ابزارها باشد، پیاده کردن چنین ابزارهایی در یک گردھماجی توسعی، یعنی محیطی بازمان متفاوت و مکان متفاوت چالش را برای ارائه و عرضه سیستم افزایش می‌دهد.

کاهش تعامل مقابل و رو در رو احتمالاً نیاز به پشتیبانی بیشتر نرم‌افزاری دارد تا در کنترل و اداره تعامل توسعی کمک نماید. بسیاری از قابلیت‌های کارکرده که در جدول^(۳) ارائه شده می‌توانند برای انواع گوناگون کارهای تصمیم‌گیری در انواع گوناگونی از وضعیت‌هایی که نیاز به تصمیم‌گیری دارند، سودمند باشند.

جدول^(۳): روش‌های کمکی تصمیم‌گیری و تکنیک‌هایی برای پشتیبانی تصمیم‌گیری فضایی گروهی

سطح: ۱ پشتیبانی کارکردن با اطلاعات پایا

الف- مدیریت اطلاعات: ذخیره سازی، بازیابی و سازماندهی داده‌های فضایی و اطلاعات (برای مثال: پشتیبانی سامانه مدیریت پایگاه داده‌ای توسعی)

ب- وسایل دیداری: تکنیک‌های آنالیز و بیان (ابجاد تجسم) برای بخش خاصی از مسئله تصمیم‌گیری (برای نمونه، با نمایش‌های ترکیبی، نمودار، جداول، نقشه‌ها، دیاگرام‌ها، ماتریس و سایر فرمت‌های نمایشی)

پ- پشتیبانی همکاری گروهی: تکنیک‌هایی برای ایجاد طرح و نظر، گردآوری و تدوین؛ شامل ورودی طرح‌ها، یکپارچه کردن و نمایش طرح‌های بافتی و امکانات جستجو برای شناسایی ایده‌های مشترک احتمالی (برای مثال: انتقال داده‌های و صدا، رأی‌گیری الکترونیکی، صفحه نمایش الکترونیکی، کنفرانس کامپیوتری و نمایش با صفحه نمایشگرهای بزرگ و گسترده)

سطح: ۲ پشتیبانی آنالیز تصمیم

ت- گزینه مدل سازی: روش‌های تولید گزینه‌های تصمیم. این بخش شامل انواع مدل‌های محاسباتی از مدل استاتیک موقعت فضایی (برای مثال قابلیت سازگاری در GIS) از روش مدل‌های بهینه سازی تا مدل‌های دینامیک که اندازه‌های واقعی را (برای مثال، مدل‌های آینگاری جریان رودخانه یا نقش آلوگی آب) پیش‌بینی می‌کنند.

ث- مدل‌های گزینشی: مجتمع سازی ضوابط انفرادی در میان انتخاب گزینه (برای مثال، مدل‌های تصمیم با ضوابط متعدد از وزیرگاهی متعدد و جایگزین‌های مختلف برای اولویت‌بندی وزنی)

ج- تکنیک‌های پردازشی گروه ساختنی: روش‌هایی برای تسهیل و ساخت تصمیم‌گیری (برای مثال، حل مسئله گروهی، دلفی، دلفی اصلاحی و فناوری مشارکت)

سطح: ۳ پشتیبانی استدلال گروهی

ج- پالایش قضاؤت/تکنیک‌های تقویت: کمیت‌پذیری فرآیند قضاؤت تجربه‌ای (برای مثال، حساسیت/آنالیز تهاتری و مبدله‌ای برای مقایسه گزینه‌های پروژه، آنالیز قضاؤت اجتماعی برای ردیابی قضاؤتهای عضو برای بازخورد به فرد یا گروه)

ح- روش‌های استدلال تحلیلی: اجرای استدلال و برهان سازی مسئله خاصی مبتنی بر ارائه مسئله تصمیم‌گیری (برای مثال، استفاده از برنامه‌ریزی ریاضی با سیستم خبره با هدایت و رهنمون نمونه گیری خودکار، قانون نظم، شناسایی الگوها و طرح‌ها در فرآیند استدلال و برهان سازی)

منابع و مأخذ

- 1- Aerts, J. Van Herwijnen,M.,Janssen,R,& Stewart,T.J(2005) Evaluating Spatial Design Techniques for Solving Land-use Allocation Problems,Journal of Environmental Planning & Management,48(1),121-142.
- 2- Bhargava,H.K.,Krishnan,R.and Whinston,A.D (1994) On integrating Collaboration and decision analysis techniques,Journal of Organizational COMPUTING,4(3): 297-316.
- 3- David,J.,Manguire and David,W.Rhind (2007) Geographic Information Systems and Science, John Wiley & Sons Ltd,UK,:4-31.
- 4- Faber,B.G.,Wallace,W.W and Miller,R.M.P(1996) Collaborative modeling for environmental decision making, Proceedings.GIS.96 Symposium, Vancouver,BC,March.CD-Rom,no pages.
- 5- Jankowski,P.,Andrienko,G.and Andrienko,N(2001)Map-Centered exploratory approach to multiple criteria Spatial decision making,International Journal of Geographical Information Science,15(2).
- 6- Jiang,H. and Eastman,J.R (2000) Application of fuzzy measures in multi-Criteria evaluation in GIS,International Journal GIS, 14(2):173-184.
- 7- Malczewski,J.(2008) GIS-based multicriteria decision analysis: a Critical Overview. Progr. Plann.62(1),3-65.
- 8- Renn,O.,Webler, T.,Rakel,H.,Dienel,P.and Johnson,B (2003) Public Participation in decision making: a Three-step Procedure, Policy Sciences,26:189-214.
- 9- Stewart, T.J.,Janssen,R,& van Herwijnen,M(2004) A Genetic Algorithm Approach to Multiobjective Land Use Planning, Computers & Operations Research,31,pp2293-2313.
- 10- Von Winterfeldt,D (1997) Value Tree analysis: an introduction and an application to offshore oil drilling,in P.R.Kleindorfer and H.Kunreuther (eds) Insuring and Managing Hazardous Risk: From Seveso to Bhopal and Beyond,Berlin, Springer Verlay:85-349.
- 11- Zeiler,M(1999) Modeling Our World:The ESRI Guide to Geodatabase Design, ESRI Press.

پی نوشت

- 1- Same time-same Place
- 2- Different time-sam Place
- 3- Same time-different Place
- 4- Different time-different Place